

“Ni les forces internacionals ni l'exèrcit del Líban aconseguiran desarmar Hezbol·lah”

Tomás Alcoverro, al costat del cartell del seu darrer llibre, que recull una mostra de les més de 7.000 cròniques que ha publicat.

Tomás Alcoverro (Barcelona, 1940) fa 34 anys que treballa de corresponsal a l'estranger, la major part a Beirut i per al diari 'La Vanguardia'. Aquest periodista, guanyador de premis prestigiosos com el Godó i el Gaziel, explica quina és la situació actual a la capital del Líban, la ciutat on viu, i quin futur li espera al país.

Com es viu a Beirut després de l'alto el foc?

— A Beirut es viu una mica a mitges: hi ha talls d'electricitat continus i molta gent encara no ha tornat. La ciutat està una mica buida, dóna la sensació que està estabornida, com quan algú ha rebut un cop molt fort i encara no sap ben bé on és. De totes maneres, els libanesos tenen una gran vitalitat, moltes ganes de viure i això també es nota. La ciutat semblava acabada, però la gent l'està tornant a fer renéixer.

— Quines seran les conseqüències econòmiques de la guerra per al país?

— Aquesta guerra ha tingut lloc a l'estiu, com la invasió israeliana del 1982. La guerra ha ensorrat la temporada turística, molt esperada, perquè l'any passat va ser fluixa. Tot estava preparat per als turistes que vénen del golf Pèrsic a buscar sexe i platges. Amb la guerra s'ha perdut la temporada i això, evidentment, no tan sols ha generat una gran frustració, sinó que ha provocat una crisi molt gran en un país on no hi ha petroli i els ingressos provenen principalment del turisme, del sector serveis i de les finances.

— Qui es farà càrrec de la reconstrucció del país?

— Quan el 1990 acabà l'anterior guerra es va fer una llei per encarregar la reconstrucció a una empresa privada. Ara, hauria de ser l'estat qui s'ocupés de tot, però Hezbol·lah s'ha avançat al Govern i ha començat a donar ajuts a la gent. Això sí, exclusivament a la comunitat xiïta. La gent es pregunta d'on surten els diners i la resposta és clara: és l'Iran qui ajuda a Hezbol·lah perquè pugui reconstruir els barris xiïtes de Beirut. De reconstruir les infraestructures, se n'ocuparà l'estat, amb l'ajut internacional, sobretot dels països àrabs rics, com l'Aràbia Saudita i Kuwait, que ja ho han anunciat. Això no obstant, penso que es trigarà un parell d'anys a completar la reconstrucció.

— Per què Israel ha acceptat un alto el foc que inicialment no volia i ha renunciat a eliminar completament Hezbol·lah?

— Hi ha hagut una pressió internacional enorme sobre Israel i sobre Hezbol·lah, motivada sobretot per la gran destrossa i patiment humà que la guerra ha generat. Per altra banda, Israel no ha aconseguit els seus objectius concrets, tot i que la defensa de Hezbol·lah es trobava en una situació crítica. Una vegada més, tant la guerra com la pau han vingut imposades.

— Aquest alto el foc serà definitiu en l'actual situació o la guerra es pot reiniciar en qualsevol moment?

— La impressió general és que la pau és molt fràgil. Tampoc vull dir que tot hagi de començar de nou, però diria que fins i tot el moment actual és encara més complex, sobretot per la situació interna tan delicada.

— Hi ha risc d'enfrontaments o de guerra civil entre les diferents comunitats libaneses?

— La gent en parla molt i té por, però, al meu parer no crec que hi hagi perill de guerra civil. Això sí, de tensió n'hi ha hagut, sobretot en aquells llocs on van anar a instal·lar-se els desplaçats. Durant dies i setmanes hi va haver moltes friccions. Ara, però, els xiïtes van tornant a les seves cases i es senten units. Hezbol·lah ha guanyat molt prestigi.

—Les altres comunitats, com la drusa o la cristiana, veuen amb recel que els xüites rebin ajut econòmic de Hezbol·lah?

—No, per la senzilla raó que la població atacada ha estat la xiïta. Hi pot haver hagut altres comunitats afectades de manera molt esporàdica, però no hi ha cap mena de dubte que la comunitat xiïta ha estat la víctima de la represàlia d'Israel. Tot i així, està clar que el conflicte el va provocar Hezbol·lah i per això la situació s'ha complicat.

—El suport popular a Hezbol·lah és tan gran com el xeic Nasral·lah vol fer creure?

—Es difícil saber-ho amb exactitud. No hi ha dubte que Hezbol·lah té un gran suport, però és exclusivament xiïta. Les altres comunitats voldran passar comptes i quan d'aquí a unes setmanes s'hagi fet una avaluació de ben segur la gent demanarà responsabilitats a Hezbol·lah. De fet, alguns líders de les altres comunitats, com Jumblatt o Hariri, ja ho han fet. La unitat nacional que es pretén mostrar és més fràgil que no sembla.

—Hi haurà conseqüències polítiques i Hezbol·lah perdreà poder polític al Líban?

—Ara mateix, no. D'aquí a tres anys hi haurà noves eleccions i crec que Hezbol·lah encara obtindrà més suport. En les darreres eleccions va arrassar al sud, a la zona amb més població xiïta. El problema ara és saber qui desarmarà Hezbol·lah. Les forces internacionals no ho aconseguiran i l'exèrcit del Líban tampoc.

—Per què Hezbol·lah no es va voler desarmar un cop consumada la retirada de l'exèrcit d'Israel l'any 2000?

—Hezbol·lah ha dit sempre que mentre Israel no es retirés completament, en concret de les Granges de Xebaa, tenia tot el dret de continuar lluitant. Xebaa és un territori molt petit, de camps de conreu, on no hi viu ningú. L'ONU considera que la retirada d'Israel va ser completa però ni el Líban ni Hezbol·lah hi estan d'acord. Israel diu que les Granges de Xebaa pertanyen a Síria. Tot plegat és molt complex perquè, a més, no hi ha una delimitació clara de les fronteres entre Síria i el Líban.

—La guerra al Líban ha reforçat la intenció de l'Iran de desenvolupar el seu programa nuclear?

—En la qüestió del programa nuclear iranià hi ha molta especulació i és una cosa de la qual prefereixo no parlar. El que sí que està clar és que si l'Iran dona diners a Hezbol·lah per a reconstruir les cases dels xiïtes libanesos, encara tindrà més suport i influència.

—La força internacional aconseguirà pacificar la zona?

—No. Fins ara la FINUL, la força desplegada per l'ONU després de l'anterior conflicte, no ha aconseguit res. A Israel mai li ha agradat una força internacional a la frontera, mai ha consentit que la FINUL entrés dins del seu territori. Al llarg d'aquests anys la FINUL ha tingut un paper simbòlic, com una mena de Creu Roja que ha intentat alleugerir la situació catastròfica. La pròxima força que arribi al Líban tampoc no serà efectiva.

—Què hauria de fer la Unió Europea per aconseguir pacificar la regió?

—Es molt complicat. El Líban és un país molt complex que fins i tot desbordea la capacitat de les persones més atentes. França té unes relacions culturals, comercials, lingüístiques i polítiques amb el Líban que fan que estigui completament compromesa. Però Espanya no hi ha d'anar a fer res al Líban. Em sembla un error, com ho va ser l'enviament de tropes a l'Iraq. Espanya s'exposa a pagar un preu molt alt, sobretot per la complexitat, la desconeixença que els espanyols tenen del Líban. A banda d'això, tant si Hezbol·lah es desarma com no, les forces internacionals han d'evitar que la població del sud del Líban les vegi com la força dels Estats Units o de l'OTAN.

—Quin creu, doncs, que serà el futur del Líban a curt i mitjà termini?

—El Líban sobreviurà; es reconstruirà i es revifarà, no hi ha cap dubte. Els libanesos tenen una gran vitalitat. Tot i així continuarà sent un país molt fràgil. És curiós, perquè la resolució de l'ONU de l'any 1978 deia exactament el mateix que la que s'ha implantat ara: garantir la seguretat a la frontera, evitar els combats i ajudar el Govern de Beirut a establir la seva autoritat. La diferència és que el 1978 els guerrillers eren palestins i els en van fer fora, però ara els guerrillers de Hezbol·lah són libanesos. Per tant, la situació encara pot ser pitjor.

Xevi Camprubí

Breus

LECH WALESA ABANDONA EL MOVIMENT SOLIDARITAT

Lech Walesa, expresident polonès, ha deixat el sindicat Solidaritat, que ell mateix va contribuir a fundar als anys vuitanta durant la seva lluita contra el comunisme. Walesa, premi Nobel de la pau l'any 1983, ha anunciat, per tant, que no participarà en els actes de celebració dels 26 anys de la creació del sindicat, previstos per a final d'aquest mes d'agost. Els motius que han portat Walesa a abandonar Solidaritat han estat, segons ell, el desacord amb els seus antics aliats, els bessons Lech i Jaroslaw Kaczynski, actuals president i pri-

mer ministre polonesos, respectivament. El principal desacord és la intenció del nou govern polonès de fer públics els arxius de l'antiga policia política comunista i revelar els noms de les persones que en formaven part.

IRAN ANUNCIA EL REFORÇ DEL SEU PROGRAMA NUCLEAR

L'aiatol·lah Ali Khamenei, líder de la revolució iraniana, ha anunciat que, tot i les pressions internacionals, l'Iran reforçarà el programa d'enriquiment d'urani. Khamenei va fer aquesta afirmació un dia abans de concloure el termini que el Consell de Seguretat de les Nacions Unides havia donat a l'Iran per suspendre el programa nuclear a canvi de compensacions econòmiques. Immediatament, el president dels Estats Units, George Bush, va respondre que si l'Iran continua endavant amb el programa en "patirà les conseqüències".